

With
Love

ดวงดาว บนหลัง

เป็นของฉัน
สัก

รัก
เป็น
ของ/ดิฉัน

娱乐圈是我的

【重生】

★4

娱乐圈是我的〔重生〕 4

วงการบันเทิงเป็นของฉัน ส่วนรักนั้นเป็นของเธอ 4

春刀寒

ซุนเตาหาน

อันน่า แปล

สวี่ใจซิงกำลังสั่น กันใดนั้นก็รู้สึกว่ามันเย็นๆ ของเขาสัมผัสที่แก้มเธอ นิ้วโป้ง
ไล่ใบหน้าเธอเบาๆ เหมือนปลอบประโลม ทั้งยังเต็มไปด้วยความรักใคร่คนแค่นั้น
เขาเอ่ยเสียงแหบพร่า "เจ้าพูดปด โอวอย่า เจ้าเป็นใครกันแน่"
สวี่ใจซิงว่า "ขะ...ข้า..."

เงินเฟิงเอ่ยต่อไปอีก "หากเจ้าไม่ใช่เทพริดา เหตุใดตอนตกลงมาดอกกุหลาบ
ถึงแบ่งบานให้แก่เจ้า แต่หากเจ้าไม่ใช่ปีศาจร้าย เหตุใดเจ้าต้องกรีดหัวใจข้า
อย่างอำมหิตเช่นนี้"

เขาออกแรงที่นิ้วมือ จับคางเธอไว้ ทำให้เธอต้องหันมาสบตาเขา
ในดวงตานั้นแฝงความรักและความเกลียดชัง ความหื่นกระหายและ
ความปรารถนา แค่มองก็ทำให้ถอนตัวไม่ขึ้น

สวี่ใจซิงอ่านบทละครประโยคถัดไปโดยไม่รู้ตัว พูดยเสียงเบาและอ่อนโยนว่า
"เพราะข้ารักพระองค์"

ความเย็นชาในแววตาของเงินเฟิงหายไปทันที

คำนำ

เรามักจะได้ยินคำกล่าวที่ว่า 'ยิ่งสูงก็ยิ่งหนาว' กันมาบ้างใช่ไหมคะ ดูเหมือนจะเป็นความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ โดยเฉพาะในวงการบันเทิงที่ยิ่งโด่งดังก็ยิ่งต้องระมัดระวังหลุมพรางรอบด้าน เงินเฟิ่งเองก็หนีความจริงข้อนี้ไม่พ้น เมื่อได้เดบิวต์ในฐานะหัวหน้าวง 'In Dream' หรือ 'ID' เขาก็โด่งดังเป็นพลุแตก ทว่าเส้นทางของวง ID มีระยะเวลาแค่หนึ่งปี เงินเฟิ่งและสมาชิกอีกแปดคนจำต้องแยกย้ายไปตามเส้นทางของตัวเอง

พอออกจากวง เงินเฟิ่งก็ตัดสินใจยกเลิกสัญญากับจิงเทียนอินเทอร์เน็ต แต่กว่าเขาจะเป็นอิสระได้ก็เหนื่อยไม่น้อย โชคดีที่มีสวีใจซิงคอยช่วยเหลือ คราวนี้เขาจึงตั้งสติโอของตัวเองและทำสิ่งที่ตัวเองรักอย่างงานเพลงและเริ่มก้าวเข้าสู่เส้นทาง 'การแสดง' อีกด้วย

ทว่าเส้นทางสายใหม่ของเงินเฟิ่งก็ใช่ว่าจะราบรื่น ยิ่งเขาโด่งดังก็ยิ่งมีคนจ้องที่จะเล่นงาน อีกทั้งคราวนี้เงินเฟิ่งยังถูกใส่ร้ายถึงขั้นแท้งข้างหนึ่งยื่นเข้าไปอยู่ในตระกูล! แล้วสวีใจซิงจะช่วยไอดอลของเธอได้หรือไม่ ถ้าอยากรู้แล้วเราไปติดตามเรื่องราวของพวกเขากันในหน้าถัดไปได้เลยคะ

ด้วยไมตรีจิต
สำนักพิมพ์แจ่มใส

แนะนำ ตัวละคร

เหวินสิง	อดีตนักแสดงภาพยนตร์ชื่อดัง ปัจจุบันผันตัวมาเป็นผู้กำกับและนักธุรกิจ มีสถานะในวงการค่อนข้างสูง เป็นคนที่ชักชวนเงินเฟิงมาแสดงละครพูด
หงซวง	โปรดิวเซอร์เพลงระดับราชอาคันตุกะหนึ่งของประเทศ อายุสี่สิบสองปี โสด มีนิสัยแปลกประหลาด เป็นโรคหวาดระแวง มีความสามารถด้านดนตรีสูง
กวนชิงเฟิง	ลูกชายของเพื่อนคุณพ่อสวี่ คู่หูตัวของสวี่เจซิง เป็นลูกคนรวยที่ชอบทำตัวไร้สาระไปวันๆ ช่างตื้อ ชอบคนสวย ปากมาก พูดจาไม่ให้เกียรติผู้อื่น
อวี๋ลิ่งเหม่ย	ผู้กำกับและนักเขียนบทละครเพลง รุ่นน้องของเหวินสิง เป็นคนชอบความสมบูรณ์แบบ ต้องได้ในสิ่งที่ดีที่สุด เป็นคนที่ชักชวนเงินเฟิงมาแสดงละครเพลง
เจิ้งเจียหลัน	ดาราหญิงที่ดังที่สุดภายใต้สังกัดจิงเทียนอินเทอร์เน็ตเทนเมนต์ เข้าวงการจากการเล่นละคร เป็นสาวเซ็กซี่ตัวแม่ มีนิสัยเย็นชาเยือกหยิ่ง มีความสัมพันธ์กับหนุ่มไฮโซที่แต่งงานแล้ว
หลี่หยาง	นักออกแบบชายที่มาร่วมรายการวาไรตี้คู่กับเงินเฟิง อดีตหัวหน้าไต้ลิสต์ นิยายสารหังคาน มีรูปร่างผอม ชอบแต่งตัวสไตล์แปลกประหลาด อารมณ์เกรี้ยวกราดและเข้าหาได้ยาก

บทที่ 104

สวี่ใจซิงมาถึงตั้งแต่เช้าวันนี้เพื่อมาประชุมกับผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ที่เมืองนี้ ขณะโทรหาโฮยวเถาตอนเที่ยงถึงได้รู้ว่ารายการวาไรตี้มาถ่ายทำที่นั้ รายการย้อนเวลาห้าพันปีเป็นเธอที่วางแผนมากับมือ เธอย่อมรู้ดีว่าคินนี่เป็นตอนที่แบกรับเชิญพิเศษจะต้องตามหาคนใส่หน้ากาก โอกาสดี ๆ ที่ไม่ต้องเปิดเผยใบหน้า ไม่ถูกใครจับจ้อง ทั้งยังได้แอบมองไอดอลแบบนี้ เธอไม่ยอมพลาดแน่นอน!

ขณะที่วง ID กำลังถ่ายทำรายการอยู่ในวังช่วงบ่าย สวี่ใจซิงก็อยู่บนถนนสายนี้แล้ว เธอสวมชุดโบราณและใส่หน้ากากปะปนอยู่ในกลุ่มตัวประกอบ และฝึกรับตามคำสั่งผู้กำกับไว้อย่างรวดเร็ว

เป็นครั้งแรกที่ทำเรื่องแบบนี้ แม้ว่าวิ่งไปวิ่งมาจะเหนื่อยอยู่บ้าง แต่เมื่อคิดว่าจะได้เจอไอดอล เดินเฉียดข้างกายเขาโดยที่เขาไม่รู้ว่าเป็นใครก็รู้สึกตื่นเต้นน่าสนุกไปอีกแบบ

บางครั้งประธานเล็กสวี่ก็อยากใช้อำนาจแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวเหมือนกัน

แต่พออยู่บนถนนสายยาวที่มีคนพลุกพล่านแล้วเห็นเขา ที่ฝึกรับมาก่อนหน้านี้ว่าต้องหลบเขาก็ถูกลืมหูลืมตาไปในชั่วพริบตา เขาใส่ชุดโบราณสีขาว

ร่างสูงเพรียวระหงราวกับหยก หน้าตาหล่อเหลา จู่ๆ ในสมองเธอก็มีประโยคหนึ่งผุดขึ้นมา 'หญิงงามเหมือนดังหยก บุรุษงามไว้เทียบเทียม'*

เธอเงยหน้าขึ้นมองเขาอย่างอึ้งๆ ลืมแม้กระทั่งว่าจะต้องวิ่งหนีไป

เมื่อหน้ากากถูกถอดออกครึ่งหนึ่ง เธอถึงรู้สึกตัว กำลังคิดจะยิงเขาไว้ แต่เขากลับสวมหน้ากากกลับลงไปให้เธอเหมือนเดิม

ไอดอลจำฉันได้ยังไงกัน! ดูแค่คางอย่างเดียวก็รู้แล้วเหอ! สวีใจซิงอดงงงันไม่ได้

พ่อค้าที่ห้ามไม้ขายถึงหลู่เดินผ่านไปข้างๆ เมื่อเงินเฟิงทำสัญลักษณ์เสร็จก็เก็บปากกาและเรียกพ่อค้าคนนั้น

"ถึงหลู่กินได้ไหม"

พ่อค้าพูดอย่างยิ้มแยมแจ่มใส "ดูเจ้าถามเข้า ถ้ากินไม่ได้ข้าจะห้ามออกมาเพื่ออันใด เอาสักไม้หรือไม่คุณชาย หนึ่งไม้สองเหรียญทองแดง!"

เงินเฟิงหยิบเหรียญทองแดงสองเหรียญออกมาให้อีกฝ่าย เอียงศีรษะเล็งถึงหลู่ไม้ใหญ่ที่สุดและเคลือบน้ำตาลหนาที่สุดออกมาหนึ่งไม้

สวีใจซิงกำลังมองอย่างสนใจก็เห็นไอดอลก้มกินเองลูกหนึ่ง

เขากินหมดไปหนึ่งลูกก็ส่งถึงหลู่ไม้นั้นให้เธอ "กินได้"

สวีใจซิงหัวเราะพริตออกมา "พี่ช่วยฉันชิมว่ามีพิษหรือเปล่าเหอเนี่ย"

เขาพยักหน้าเพราะคิดแบบนั้นจริงๆ "อืม"

สวีใจซิงยิ้มจนตาหยี แต่เนื่องจากใส่หน้ากากผีขนาดใหญ่อยู่ กินไม่ค่อยสะดวก เธอจึงถือถึงหลู่หนึ่งอยู่และพูดเสียงอ่อนโยน

"พี่ ฉันจะไปกินที่บ้านหลังเล็กๆ ข้างๆ พี่ไปถ่ายทำรายการต่อเถอะ"

พูดจบจู่ๆ ไอดอลก็จุดข้อมือเธอแล้วลากเธอให้วิ่งไปด้วยกัน

ตาล้องกำลังตามถ่ายทำอยู่ด้านหลัง พอเห็นเงินเฟิงวิ่งหนีไปก็รีบวิ่งตาม แต่บนถนนมีคนมากมาย เปียดเสียดยัดเยียด ชายหนุ่มจูสาวน้อยลอดซ่ายที่ขวาทิ

* หญิงงามเหมือนดังหยก บุรุษงามไว้เทียบเทียม เป็นบทกวีที่คนสมัยใหม่แต่งขึ้น หมายถึงชายหญิงสองคนที่มีความสามารถและรูปร่าง ซึ่งนับว่าเป็นคู่ที่เหมาะสม แต่ปัจจุบันมักใช้เพื่อยกย่องหรือบรรยายถึงชายในชุดโบราณที่ดูสุภาพอ่อนโยนและสง่างาม

จากนั้นก็หายไปต่อหน้าต่อตาเขาไม่เห็นแม้แต่เงา

ตากล้องรีบติดต่อทีมผู้กำกับทันที "ผมตามแซกรับเชิญของผมไม่ทัน เขาหายไปแล้วครับ"

พอทั้งเก้าคนแยกจากกัน หน้าจอก็แยกเป็นเก้าช่อง ทีมผู้กำกับแต่ละคนแบ่งกันรับผิดชอบคนละคน พอโหยวเถาพูดกับทีมงานที่รับผิดชอบเงินเฟิงสองสามประโยค ตากล้องก็ได้รับคำสั่ง

"ไม่ต้องรีบร้อน ค่อยๆ หาไป"

เวลานั้นเงินเฟิงผู้ซึ่งสลัดกลองทิ้งก็วิ่งส่วใจซิงไปหลบในห้องเล็กๆ ที่ชั้นสองของโรงเตี๊ยมแห่งหนึ่ง

ด้านบนมีหน้าต่างบานใหญ่เปิดอยู่ เสียงอึกทึกดังเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ทั้งสองคนนั่งบนพื้นหลังพิงหน้าต่าง ส่วใจซิงหอบอย่างหนักหน่วง

"พวกเรา...ทำไมต้องหลบด้วย"

เงินเฟิงชันขาขึ้นข้างหนึ่ง วางข้อศอกไว้บนเข่า ชูดสีขาวลากยาวอยู่บนพื้น มองภาพที่แขวนอยู่บนผนังตรงข้ามและพูดเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

"ฉันเหนื่อยแล้ว อยากรักสักหน่อย"

ส่วใจซิงตกใจ "โอเค! พักผ่อน! ไม่ต้องถ่างแล้ว!"

เงินเฟิงหันไปมองเธอ หน้ากากผิวนั้นยังปิดอยู่ที่ใบหน้าเธออย่างหลวมๆ เขาหัวเราะแล้วยื่นมือไปดึงออกให้เธอ

ในที่สุดก็ได้เห็นแววตาที่สดใสของสาวน้อย

เมื่อถูกโอดอลจ้องในระยะประชิดแบบนี้ ลู่ ส่วใจซิงก็รู้สึกเขินขึ้นมาหน่อยๆ จึงก้มหน้าพลงช้าเลื่องไปมองข้างๆ จากนั้นก็ได้ยินเขาหัวเราะแล้วพูดขึ้น

"รีบกินสิ"

เธอก็จะแตะถึงหูลูกกินอย่างว่องไว

เธออมถึงหูลูกกลมโตจนแก้มตุ่ย พอกัดก็มีเสียงกรุบกรอบดังออกมา มุมปากเธอเลอะคราบน้ำตาล เธอแลบลิ้นออกมาเลียและกัดลูกต่อไป

ทำไมว่าง่ายแบบนี้

สวีใจซิงกินไปครึ่งหนึ่งก็สังเกตเห็นว่าไอตอลเอามือเท้าคางมองเธออยู่ เธอรู้สึกเขินมาก เป็นอนหน้าหนี ให้เขาเห็นแค่แก้มตุ๋นๆ ด้านข้างเท่านั้น เงินเฟิงหัวเราะอย่างไร้สำนึกเสียง

เมื่อเธอกินถึงหูลู่เสร็จ เขาก็ต้องกลับไปถ่ายทำรายการต่อแล้ว

สวีใจซิงกำลังจะใส่หน้ากากใหม่ก็สังเกตเห็นว่าบนหน้ากากวาดรูปหัวใจไว้ เธอถามเขาอย่างดีใจ "พี่ นี่คือสัญลักษณ์ที่พี่ทำให้ฉันหรือ"

เงินเฟิงก้มหน้าจัดแขนเสื้อกว้างของตัวเองและพูดเสียงเรียบ "อืม ดีตราว่าเธอเป็นของฉันแล้ว"

สวีใจซิงรู้สึกว่าประโยคนี้แปลกๆ

ยังไม่ทันได้คิดพิจารณาอย่างละเอียดก็ได้ยินไอตอลถามต่อไปว่า "เธอจะกลับเมื่อไหร่"

เธอตอบอย่างเชื่องช้า "ถ่ายทำรายการคืนนี้เสร็จก็จะกลับแล้วละ" พอนึกอะไรบางอย่างขึ้นมาได้จึงพูดอย่างลึกลับ "พี่คะ ให้ฉันบอกพี่ใหม่ว่า เงินเฟิงเขาชอบอยู่ที่ไหน"

เงินเฟิงขำกับน้ำเสียงที่ดูเหมือนขโมยนั้น จึงใช้นิ้วมือเคาะบน หน้าผากเธอ "ไม่ต้อง"

สวีใจซิงแบ่ปาก "โอเค" เธอลูบหน้ากากที่ไอตอลวาดรูปหัวใจไว้อย่าง ทะนุถนอม จากนั้นก็ใส่กลับเข้าไปใหม่ กำมือเล็กๆ ยกขึ้นให้เขา "อ้อๆ นะคะ!"

เมื่อลงมาจากโรงเตี๊ยม ในที่สุดตากล้องก็มองเห็นเงินเฟิง จึงรีบหาตำแหน่ง กล้องถ่ายใหม่อีกครั้ง สวีใจซิงเดินเข้าไปปะปนอยู่ท่ามกลางฝูงชนแล้ว ขุดโบราณ ขนาดใหญ่บนตัวเธอสะบัดพลั่ว ทำให้เห็นร่างอันเพริ้วบางข้างใน เธอ กระโดดไปกระโดดมา มองจากด้านหลังเธอดูมีความสุขอย่างยิ่ง

ไม่ไกลนักมีเสียงหอบแฮกๆ ของชื่อหรณดังมา "พี่เฟิง พี่หาคนใส่หน้ากาก ได้กี่คนแล้ว ผมจับได้สิบคน แต่ไม่ใช่สักคน สวรรค์ นี่ต้องหาไปถึงเมื่อไหร่เนี่ย!"

การถ่ายทำในคำคืนนี้ยังคงดำเนินต่อไป ระหว่างนี้วง ID ยังได้รับการฝึกเล็กๆ อีกสองสามภารกิจ เมื่อปฏิบัติภารกิจได้สำเร็จลุล่วงก็จะได้เบาะแสที่ซ่อนของเงินอาเจียว ถ่ายทำกันจนถึงเที่ยงคืนกว่า พวกเขาถึงล้อมเงินอาเจียวไว้ได้ที่บ้านด้านหลังซึ่งเป็นโรงย้อมผ้า

ชื่อหรานพุดอย่างเจ็บใจ "ฮองเฮา พระองค์ทรงเล่นไม่เชื่อใจไหมเนี่ย พระองค์อยากโดนพวกกระหม่อมส่งกลับเข้าไปในวังหรือ"

เงินอาเจียวยิ้มเจื่อนๆ แต่ยังคงมีท่าทีสุภาพ

เมื่อวง ID ได้เบาะแสสถานที่เก็บก้อนหินพลังงาน การถ่ายทำรายการในคำคืนนี้ก็นับว่าสิ้นสุดลง ทีมงานจัดโรงเตี๊ยมสองสามห้องไว้ให้พวกเขาได้พักผ่อน เงินเฟิงกลับไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วจึงไปหาสวีไจชิงยังที่พักของทีมงาน แต่เธอกลับไปแล้ว

โหยวเถาส่งกล่องผลไม้ที่ห่อด้วยพลาสติกห่ออาหารไว้ให้เขา ข้างในมีผลไม้เจ็ดแปดอย่างที่หั่นเสร็จเรียบร้อยวางเรียงไว้อย่างเป็นระเบียบ เนื่องจากใส่ไว้ในตู้เย็นพกพามาตลอด ผลไม้จึงยังสดใหม่อยู่มาก บนพลาสติกห่ออาหารยังมีหยดน้ำเกาะอยู่ชั้นหนึ่ง

โหยวเถาพูดว่า "สวีไจชิงเก็บไว้ให้คุณ"

เขายื่นมือออกมามารับและยิ้มโดยสังเกตเห็นได้ไม่ยาก

เช้าวันถัดมา วง ID เก็บสัมภาระเรียบร้อยก็เดินทางข้ามกาลเวลาของพวกเขาต่อไป ครึ่งนี้พวกเขาข้ามกาลเวลาไปยังยุคสามก๊ก แถมยังได้สัมผัสกับรสชาติการใส่ชุดเกราะและขี่ม้าด้วย โจวหมิงอวี่ที่ไม่ได้ออกมาในตอนที่แล้วก็ปรากฏตัวขึ้นในตอนนี้อีกครั้ง เขากลายเป็นจางเฟย แถมยังลากวง ID ไปร่วมسابานสิบพี่น้องในสวนท้อ* ร่วมกับเขาอีกด้วย

* สิบพี่น้องในสวนท้อ มาจากคำว่า 'สามคำสาบานในสวนท้อ' เป็นเหตุการณ์สำคัญในวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก หลิวเป่ย์ (เล่าปี่) กวนอู๋ (กวนอู) และจางเฟย (เตียวหุย) สิบานเป็นพี่น้องกันในสวนดอกท้อที่อำเภอตุนกวน เพื่อร่วมกันปราบปรามกบฏโจรโพกผ้าเหลืองที่นำโดยจางเจียว (เตียวเก็ก)

ในที่สุดรายการวไรต์วิ่งก็ไม่ได้ถ่ายทำนานถึงยี่สิบวัน อาจเป็นเพราะชายหนุ่มกลุ่มนี้หาช่องโหว่ของกฎกติกาได้เก่งจริงๆ จึงทำให้ภารกิจในสคริปต์บางส่วนสิ้นสุดลงก่อนเวลา เมื่อถึงวันที่สิบเจ็ดพวกเขาก็กลับไปสู่ยุคปัจจุบันได้แล้ว และปิดฉากการถ่ายทำรายการวไรต์วิ่งครั้งนี้ลงอย่างเป็นทางการ

นี่น่าจะเป็นรายการที่ถ่ายทำอย่างเหน็ดเหนื่อยที่สุดตั้งแต่พวกเขาเดบิวต์มา เปลี่ยนฉากตลอดเวลา วิ่งไปโน่นไปนี่ไม่หยุด ทำภารกิจตามสคริปต์โดยไม่อยู่นิ่งครึ่งเดือนกว่ามานี้ไม่ได้เล่นโทรศัพท์มือถือแม้แต่ครั้งเดียว รู้สึกเหมือนถูกตัดขาดจากโลกภายนอกจริงๆ

หลังจากนั้นทุกคนก็เดินขึ้นเครื่องบินกลับเมือง B อย่างอ่อนล้า

นับว่าเงินซึ่งยังมีความเห็นอกเห็นใจมากอยู่ ให้พวกเขาพักสามวัน ในสามวันนี้นัสมาชิกง ID อยู่แต่ในสภาพกินๆ นอนๆ หลังจากวันหยุดสามวันสิ้นสุดลงก็เข้าสู่ช่วงการฝึกซ้อมการแสดงบนเวทีสำหรับงานคอนเสิร์ตดาวนัอย่างเต็มตัว

เดิมทีเงินเฟิงควรไปแสดงเดี่ยวที่ช่องสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมที่มีชื่อเสียงโด่งดัง แต่เขากลับละทิ้งโอกาสแล้วเลือกไปออกช่องสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมที่มีกระแสความนิยมอยู่ในอันดับท้ายๆ พร้อมกับสมาชิกในวงแทน ความจริงแล้วกระแสความโด่งดังของเขาเพียงคนเดียวก็สามารถเอาชนะกระแสความโด่งดังของสมาชิกในวงอีกแปดคนรวมกันได้ แต่การที่เขาตัดสินใจแบบนี้ แม้ว่าทุกคนจะไม่พูด ทว่าในใจก็ซาบซึ้งอย่างมาก

สำหรับการแสดงงานคอนเสิร์ตดาวนัในครั้งนี้ พวกเขาจะแสดงผลงานตัวแทนของตัวเองด้วยเพลงสุดหวงอาทิตย์เช่นเคย ตอนนี้อย่าเรียกว่าพวกเขาแสดงจนชำนาญ แม้แต่เวลาฝึกซ้อมก็เบาลงไปมาก ดังนั้นเงินเฟิงจึงทุ่มเทเวลาไปที่การโปรโมตอัลบั้มเดี่ยวมากกว่า

หลังจากช่องสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมประกาศรายชื่อแขกรับเชิญในงานวันคอนเสิร์ตดาวนั บรรดาแฟนคลับก็เริ่มแย่งบัตรเข้างานกันแล้ว

แรกเริ่มบรรดาเฟิงเจิงนี้กว่าไอดอลจะไปออกช่องที่มีชื่อเสียงโด่งดังเสียอีก

ทุกปีของดั่งๆ จะเชิญแขกรับเชิญที่มีชื่อเสียงมาออกช่อง ทำให้มีกระแสดีมาก
แย่งบัตรเข้าชมได้ยากที่สุด พวกเธอเตรียมใจที่จะเข้าสู่สนามรบอย่างเต็มที่ แต่
ปรากฏว่าพอประกาศออกมากลับเป็นช่องสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมธรรมดาๆ

ความจริงช่องสถานีโทรทัศน์ดาวเทียมธรรมดาๆ ไม่มีอะไรเสียหาย
ตัวยังหาบัตรง่ายอีกด้วย เพียงแต่...คนดังคนอื่นๆ ต่างไปของดั่งๆ กันหมด
ไอตอลตัวเองไม่ได้รับเชิญรู้สึกผิดหวังอยู่บ้าง

บรรดาเฟิงเจิงได้แต่สงสัยว่า 'ไอตอลของพวกเราไม่คู่ควรกับช่องดั่งๆ
หรือ!'

แฟนคลับตัวแม่ในซาฮว่าก็ตอบกลับไปว่า 'ไปช่องดั่งๆ ทำไม ได้ขึ้นเวที
ก็ไม่เลวแล้ว'

บรรดาเฟิงเจิงก็เห็นด้วยทันที 'พูดจาดีเหตุผลดี!'

ความผิดหวังหายไปจนหมดสิ้น ทุกคนต่างหาบัตรกันอย่างมีความสุข

ในขณะที่วง ID กำลังฝึกซ้อมการแสดงงานคอนเสิร์ตดาวนัอยู่นั้น
เวปไซต์ทางการของเงินซิงก็ได้ประกาศว่า It's Me อัลบั้มแรกของเงินเฟิง
จะออกวางจำหน่ายในเช้าวันที่หนึ่งเดือนมกราคมเวลาสิบโมงตรง

ปีใหม่ วันใหม่ การเริ่มต้นใหม่ และ It's Me ฉันคนใหม่

ความจริงตั้งแต่เงินเฟิงเข้าวงการมาจนถึงวันนี้ เขารู้สึกว่าทุกอย่าง
เหมือนความฝัน ไม่ใช่ความจริงมาโดยตลอด ทุกอย่างได้มาง่ายดายเกินไป
ทั้งชื่อเสียง กระแสความนิยม สถานะ และโอกาสต่างๆ

บางครั้งตกใจตื่นขึ้นมากลางดึก เขาก็ยังสงสัยว่านี่คือความฝันหรือเปล่า
หลังจากตื่นจากความฝันเขาก็กลับไปสู่โคลนตมที่กินคนนั้นอีกครั้ง ซึ่งไม่ว่า
เขาจะตื่นนอนต่อสู้อย่างไรก็ไม่สามารถตะเกียกตะกายออกมาได้

จนกระทั่งวินาทีนี้

หลังจากการแสดงงานคอนเสิร์ตดาวนัเสร็จสิ้น เมื่อลงจากเวทีท่ามกลาง
เสียงกรี๊ดของบรรดาแฟนคลับ อีกไม่ถึงสองชั่วโมงจะเป็นเวลาเที่ยงคืน

วง ID บอกว่าจะไปกินหม้อไฟแคนต์ดาวนักัน

หน้าตาร้านหม้อไฟตรงกับนาฬิกาที่อยู่บนตึกใหญ่พอดี

เมื่อใกล้ถึงเวลาเที่ยงคืน ทุกคนต่างถือแก้วเหล้ายืนริมหน้าต่าง มองนาฬิกาขนาดใหญ่ที่นั่นพลางเริ่มนับถอยหลัง

วง ID เสียงดังเหมือนเคย เสียงดังออกไปตามกระแสลมยามค่ำคืน "ลืบ แก้ว แปด เจ็ด...สาม สอง หนึ่ง! In Dream! สุขสันต์วันปีใหม่! อนาคตกว้างไกล! ชนแก้ว!"

ทุกที่เต็มไปด้วยเสียงแห่งความครื้นเครงสนุกสนาน

เงินเฟิงแคนต์ดาวนัร่วมกับคนมากมายเช่นนี้เป็นครั้งแรก

ขณะนั้นโทรศัพท์มือถือถือในกระเป๋าทางเกงก็สั่น เขารู้สึกได้จึงหยิบขึ้นมาดู เป็นสวี่ใจซึ่งโทรมาหาเขา

เขายิ้มและกดรับสาย "ฮัลโล?"

เสียงสาวน้อยในลำโพงฟังดูตื่นเต้น "พี่ พี่มองลงมาข้างล่าง!"

ข้างล่าง?

ร้านหม้อไฟอยู่ชั้นสาม ข้างล่างเป็นลานจอดรถ

เงินเฟิงผลักวง ID ที่ยืนเบียดกันอยู่ริมหน้าต่างไปข้างๆ และชะโงกหน้าลงไปดู

บนลานกว้างข้างล่างตึกมีเทียนจุดเป็นรูปหัวใจขนาดใหญ่ ตรงกลางหัวใจเรียงเป็นตัวอักษร 'เฟิง' สาวน้อยใส่ชุดเดรสสีแดงยืนอยู่ด้านบนตัวอักษร 'เฟิง' พอดี

ร่างน้อยเงยหน้าขึ้นมาโบกมือให้เขา เขาได้ยินเธอตะโกนอย่างร่าเริงว่า "พี่ สุขสันต์วันปีใหม่ ฉันรักพี่!"

บทที่ 105

ในปีนี้ได้ยินคำว่า 'ฉันรักคุณ' มากเท่าไรกัน
มากจริงๆ มากจนตัวเองก็จำไม่ได้ ทุกครั้งที่ขึ้นแสดงบนเวที ทุกครั้งที่ไป
ออกงานต่างก็ได้ยินบรรดาแฟนคลับตะโกนว่า 'ฉันรักคุณ' อย่างสุดพลัง
เธอก็เช่นกัน มักจะใช้วิธีที่ตรงไปตรงมา ชัดเจน และเปี่ยมด้วยพลังแบบนี้
เพื่อแสดงความรักที่มีต่อเขา เธอพยายามมาโดยตลอดเพื่อให้เขาได้รู้ว่าตัวเอง
ได้รับความรักอย่างลึกซึ้งจากโลกใบนี้

และเธอก็ทำสำเร็จแล้ว

ในวินาทีนี้เองที่เขาเห็นแสงเทียนสีส้มสว่างไสวโอบรอบตัวเธอ ส่วนเธอ
ยืนตรงกลางโบกมือให้เขา ความหวาดกลัวที่มีต่อโลกใบนี้ในหัวใจก็สลายหายไป
จนหมดสิ้น

นี่ไม่ใช่ความฝัน โลกใบนี้คือความจริง ความฝันที่กลับมาอยู่ในมือเขา
อีกครั้งเป็นความจริง ความรักนี้เป็นความจริง และเธอก็เป็นความจริง

เขายิ้มพลางโบกมือให้เธอ "สุขสันต์วันปีใหม่ ขึ้นมากินหม้อไฟไหม"

เมื่อได้รับการตอบรับจากเขา เธอก็กระโดดโลดเต้นอยู่ข้างล่างอย่างร่าเริง
มากขึ้นและพูดอย่างดีใจ "ไม่ล่ะ เดี่ยวพอพี่ดูเสร็จ ฉันยังต้องเก็บเทียนพวกนี้
กลับ คุณลุงที่เฝ้าลานจอดรถคอยจ้องฉันอยู่ตลอดเลยเนี่ย!"

เงินเฟิงพูด "จ้ะเธอรอแป๊บหนึ่ง ฉันขอถ่ายรูปหน่อย"

เขาเอาโทรศัพท์มือถือออกจากหูและเปิดกล้อง โฟกัสและถ่ายเพียนรูปหัวใจที่อยู่ข้างล่าง

วง ID ชนแก้วเสร็จ เห็นหัวหน้างยีนเกาะขอบหน้าต่างและถ่ายรูปข้างล่างก็เข้าไปมุงดู ไม่ดูไม่รู้ พอเห็นก็สะดุ้งตกใจ ชื่อหรรณตะโกนเสียงดังทันที

"ให้ตายเถอะลิตเตอร์! แพนคลับที่สารภาพรักกับพี่ข้างล่างนะ!"

ที่นี้อยู่บนชั้นสาม แสงในยามค่ำคืนมืดสลัว ทุกคนต่างมองหน้าคนที่ยืนอยู่ข้างล่างไม่ชัดว่าเป็นใคร

มีแต่สมาชิกวง K-night ของเงินซึ่งสามคนเท่านั้นที่รู้อารมณ์แบบนี้อยู่ไปแล้วคล้ายคุณหนูใหญ่

ให้ตายเถอะ??? คุณหนูใหญ่??? อิงสวีเจ็ตตกใจจนลูกตาเกือบถลนออกมาแล้วมองลงไปข้างล่างอย่างกล้าๆ กลัวๆ อีกครั้ง จากนั้นก็รีบหืดหืดหืดกลับมาทันที

ฉันไม่เห็นอะไรทั้งนั้น!!!

เงินเฟิงถ่ายรูปเสร็จก็ดันหืดหืดสองสามคนที่มุงดูอยู่ข้างตัวแล้วเอาโทรศัพท์มือถือมาแนบหูอีกครั้ง "ถ่ายเสร็จแล้ว"

เธอพูดด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น "จ้ะฉันเก็บเทียนแล้วนะ บ้ายบายค่ะพี่!"

พอวางสายร่างเล็กๆ ข้างล่างก็วุ่นกับการเก็บเทียน เงินเฟิงมองดูแล้วก็หันไปปิดหน้าต่างและหยิบเสื้อคลุมพร้อมกับหมวกเดินออกไป

ชื่อหรรณยังคงวุ่นอยู่กับการควงแขนดื่มเหล้ากับผู้หญิงเหียน เมื่อเห็นดังนั้นก็หันหน้าไปตะโกนถาม "พี่เฟิง พี่ไปไหนอะ"

แต่จู่ๆ ก็โดนอิงสวีเจ็ตบป้าบเข้าให้ "เกี้ยวอะไรกับนาย! รีบดื่ม!"

พอออกมาจากห้องเงินเฟิงก็ใส่เสื้อคลุมและหมวกอย่างเรียบร้อย รูดซิปเสื้อขึ้นมาจนสุด ขณะก้มหน้าไปหน้าก็ซุกเข้าไปในคอเสื้อคลุม เขาหลงผิดไปข้างล่างและเดินไปที่ลานจอดรถ

ขณะที่ไปถึงเทียนก็ดับหมดแล้ว สวีใจซิงนั่งยองๆ อยู่ตรงกลาง ในมือถือถุงพลาสติกกำลังเก็บเทียนใส่ที่ละเล่ม ปากฮัมเพลง The Fight ของเขา แม้ว่าจะไม่ตรงจังหวะสักประโยค แต่ฟังแล้วก็แปลกๆ แบบน่ารักดี

สวีใจซิงเก็บเทียนด้านหน้าครบหมดแล้วก็หันไปรอบๆ แล้วไปเก็บด้านหลัง ในจังหวะนี้เองถึงได้เห็นไอตอลที่ยืนอยู่ห่างออกไปไม่กี่ก้าว

เธอลุกขึ้นมาแล้วยิ้มตาหยี "พี่คะ พี่ลงมาทำไม ช่างนอกหนาวออก!"

เฉินเฟิงเดินไปหาเธอ "เธอไม่หนาวเหรอ"

ขณะพุดก็นั่งยองๆ ลงไปเก็บเทียนขึ้นมาแล้วใส่ถุงพลาสติกในมือเธอ

สวีใจซิงสายหน้าอย่างมีความสุข "ฉันไม่หนาว! ร่างกายฉันเหมือนดวงอาทิตย์ดวงเล็กๆ เลยละ!"

เธอนั่งยองๆ ลงเก็บเทียนกับไอตอลต่อ เมื่อได้กลิ่นหม้อไฟบนเสื่อคลุมของเขาก็อดหัวเราะไม่ได้

"พี่ พี่หอมจังเลย อยากจะกัตสักคำ"

เฉินเฟิงชะงักมือและย้อนคำพุดของเธอซ้ำเสียงเบาๆ "กัตสักคำ?"

สวีใจซิง "!!!"

ปากที่พุดแซวจนเคยชินนี้ทำไมยังพุดพล่อยๆ ต่อหน้าไอตอลแบบนี้เนี่ย!

ในใจเธอถวิลไปหมด แต่สีหน้ากลับสร้างทำเป็นไร้เดียงสาไร้พิษภัยแล้วรีบพุดกลบเกลื่อน

"พี่ชายรสชาติหม้อไฟต้องอร่อยมากแน่ๆ!"

เฉินเฟิง "..."

เมื่อเก็บเทียนเสร็จ สวีใจซิงก็ชี้ไปที่รถซึ่งจอดอยู่ไม่ไกล "พี่ รถฉันจอดอยู่ที่นั่น พี่รีบขึ้นไปเถอะ ช่างนอกหนาว"

เฉินเฟิงมองไปยังท้องฟ้ายามค่ำคืน ลูๆ ก็พุดว่า "คืนนี้ไม่ค่อยอยากอาหารเลย ไม่ค่อยอยากกินหม้อไฟ"

สวีใจซิงตกใจทันที "อะ? ไม่สบายท้องหรือเปล่าคะ ไปหาหมอดูหน่อยไหมคะ เร็วๆ นี่พี่กินข้าวไม่ตรงเวลาหรือเปล่า!"

เขาส่ายหน้า "ไม่ได้ไม่สบาย แค่เมื่อเทียบกับหม้อไฟ ฉันอยากจะกินโจ๊กตุ๋นเองที่บ้านมากกว่า"

สวีใจซิงตัดสินใจทันที "กันไปห้องฉัน! ฉันจะตุ๋นโจ๊กให้พี่กินเอง!"

เงินเฟิงยิ้มอย่างสบายๆ "โอเค"

ทั้งสองคนเดินไปที่รถ ขณะเดินไปถึงข้างรถมาเซราตี สวีใจซิงก็เปิดประตูรถด้านหลังให้เขา "พี่คะ พี่นั่งนี่! ที่นี่ปลอดภัยที่สุด!"

แต่เงินเฟิงพูดว่า "ฉันขับดีกว่า"

ฉันกำลังจะได้นั่งรถที่ไอดอลขับเป็นครั้งแรกในชีวิตเธอ! สวีใจซิงตื่นเต้นจนใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัวแล้วพยักหน้าอย่างว่าง่าย จากนั้นก็ไปนั่งยังที่นั่งข้างคนขับ

เงินเฟิงขึ้นรถ พอคาดเข็มขัดนิรภัยเสร็จก็แก้มองถามว่า "ไม่นั่งที่ที่ปลอดภัยที่สุดเหรอ"

สวีใจซิงคิด ความปลอดภัยจะสำคัญกว่าการได้ชื่นชมความหล่อของไอดอลเวลาขับรถได้ยังไง!

เธอตั้งเข็มขัดนิรภัยมาคาด เหลือบมองเขาพาลงพิมพ์ว่า "ฉันต้องนั่งข้างหน้าคอยบอกทางพี่นี่นา"

เงินเฟิงยิ้มแล้วสตาร์ทรถ ใช้มือเดียวจับพวงมาลัยถอยออกจากที่จอด จากนั้นก็หมุนพวงมาลัยขับตรงไปยังทางออก เป็นท่าทางที่แสนจะธรรมดาซดๆ แต่พอเขาทำกลับดูเหมือนเหมือนคนอื่น

สวีใจซิงมองจนดวงตาเป็นประกาย อดไม่ไหวต้องกุมหัวใจเอาไว้

จู่ๆ ก็นึกขึ้นมาได้ว่าไม่นานมานี้เงินเฟิงมีโครงการภาพยนตร์เกี่ยวกับการแข่งรถ ไอดอลเหมาะที่จะเป็นพระเอกแสนเย็นชาที่ไม่อยู่ในกฎเกณฑ์คนนั้น!

ดีเลย! พรุ่งนี้จะให้อาาวันไปคุย!

เงินเฟิงขับรถมาหลายปี แต่มายังอยู่ที่ออฟฟิศและแต่งรถมานานขนาดนั้นจึงขับรถได้เน่เป็นพิเศษ ช่วงที่ควรเร็วก็ไม่พลาด ช่วงที่ควรช้าก็ไม่รีบ สวีใจซิงรู้สึกว่ารถมาเซราตีของตัวเองคันนี้ได้แสดงคุณค่าของการเป็นรถสปอร์ต

อย่างแท้จริงเมื่ออยู่ในมือเขา

เฮ้อ อยากจะยกให้เขาจังเลย

ไม่! สวีใจซิง! เธอมีสติหน่อย! ห้ามใช้เงินดูถูกเขา! หางานให้เขาก็ออ!
ให้เขาไปหาเงินเอง นั่นถึงจะมีความหมายมากกว่า!

เฉินเฟิงไม่รู้ว่าสาวน้อยข้างกายมีความคิดในใจมากมายขนาดนี้ เขาขับรถ
เข้าไปในโรงจอดรถอย่างนุ่มนวลแล้วจอดยังตำแหน่งจอดรถที่สวีใจซิงเช่าไว้
"ถึงแล้ว"

สวีใจซิงได้สติกลับมาก็ดกใจสุดขีด "พี่จ๋าที่จอดรถของฉันได้ด้วยหรอเนี่ย"
เคยมาแค่ครั้งเดียว ความจำดีเกินไปไหมเนี่ย

เฉินเฟิงปลดเข็มขัดนิรภัยออกและหันไปยิ้มให้เธอ "อืม ลงจากรถเถอะ"
เมื่อถึงห้องก็เป็นเวลาหลังเที่ยงคืนแล้ว

สวีใจซิงเปิดไฟและปิดหน้าต่างที่เปิดกว้างอยู่ เธอรินน้ำอุ่นให้โอดอล
แก้วหนึ่ง จากนั้นก็รีบวิ่งเข้าไปตุนโຈิกในครัว ก่อนเข้าไปยังกำชับกับเขา
อย่างจริงจัง

"ครั้งนี้พี่ห้ามเข้ามานะ!"

เฉินเฟิงยิ้มแล้วตอบตกลง

ฮีเตอร์ใต้พื้นทำให้ห้องอุ่นขึ้นมา เขายืนที่ริมหน้าต่างบานยาวจรดพื้น
ดูวิวยามค่ำคืนแล้วเดินกลับไปนั่งที่โซฟา พลิกนิตยสารบนโต๊ะน้ำชาดู

นิตยสารเล่มที่เขาถ่ายลงหน้าปกมีอยู่ครบหมด จากร่องรอยการใช้งาน
ที่หน้าปกก็น่าจะเคยโดนเปิดดูเข้าไปซ้มาแล้วหลายรอบแล้ว

ริมฝีปากของเขาก็อดที่จะแย้มยิ้มขึ้นมาไม่ได้

การตุนโຈิกเป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน เพื่อไม่ให้โอดอลต้องรอ สวีใจซิง
ไม่ได้ใช้ไฟอ่อนค่อยๆ ตุน แต่ใช้หม้อความดันสูงตุนแทน ผสมถั่วเขียวลงไปนึ่งข้าว
ด้วยนิตหน่อย ปิดฝารอไม่ถึงยี่สิบนาทีก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว

เธอยังผัดผักกาดขาวอีกจาน หั่นไชโป๊แห้งรสเผ็ดที่หยวกเถาซ้อกลับมา
อีกนิตหน่อย เธอกล่าวว่าโຈิกถั่วเขียวจะร้อนเกินไปจึงตักโຈิกใส่ซามโหญแล้ว

เอาขามไปวางในน้ำเพื่อให้เย็นลง

ขณะเดินถือกับข้าวออกมาอย่างมีความสุขก็พบว่าไอดอลกำลังนั่งเอนตัวหลับอยู่บนโซฟา

เธอรู้ว่าช่วงนี้เขาเหนื่อยมาก ต้องฝึกซ้อม แถมยังต้องโปรโมตอัลบั้มเดี่ยว คิโนี่ยังต้องไปถ่ายรายการสดที่งานคอนเสิร์ตดาวน็อกอีก เธอเคยพูดกับอู๋จื้ออวี่น ก่อนหน้านี้น้ำห้ามจัดกำหนดการให้เขาแน่นขนาดนี้ แต่อู๋จื้ออวี่นบอกว่าเป็นสิ่งที่เขาเรียกร้องเอง

เมื่อเห็นไอดอลเอามือเท้าศีรษะฟิงโซฟาหลับอยู่ สวีใจซิงก็ปวดแปลบในใจ

เธอค่อยๆ ย่องไปวางกับข้าวบนโต๊ะอาหารเบาๆ จากนั้นก็เดินมาที่ข้างโซฟาตั้งใจจะปลุกเขา

ขณะที่เธอนั่งยองๆ ลงข้างกายเขา เห็นเขาหลับไหลอย่างเหนื่อยล้า ก็ปลุกไม่ลง

เขาน่าจะยังหลับไม่สนิท ขนตายังสั่นกระพือมเล็กน้อย หายใจเดียวเร็วเตียวซ่า

สวีใจซิงยื่นหน้าพาลงกลั้นหายใจจดจ้องใบหน้าไอดอลตอนหลับ อดคิดไม่ได้ว่าคนคนนี้เป็นปีศาจขนตาหรือเปล่า ทำไมขนตางิ้งได้ยาวและหนาขนาดนี้ เหมือนพัดอันเล็กๆ เลย

รูปปากก็น่ามอง สิริริมฝีปากเหมือนดอกกุหลาบไล่สีจากเข้มไปอ่อนสวยและดูเหมือนจะนุ่มมาก

ชอบมองเขาจังเลย

เอาโลกทั้งใบมาแลกฉันก็ไม่ยอม

ไม่รู้ว่าผ่านไปนานเท่าไร จู่ๆ เงินเฟิงก็ลืมตา หลังจากมึนงงสักครู่ ดวงตาทั้งสองคู่ก็สบกันพอดี เขามองเข้าไปในก้นบึ้งดวงตาเธอ

ริมฝีปากบางๆ ของเขาขยับ ปลายเสียงแหบพรั่นเล็กน้อย "สวีใจซิง เธอกำลังทำอะไร"

สวีใจซิง "?"

ฉันกำลังทำอะไร

สวีใจซิงกัมหันามองตัวเอง เธอพบว่ามือทั้งสองข้างของเธอไม่รู้ไปวางไว้ที่เอดออลตั้งแต่เมื่อไหร่ ทั้งตัวแนบชิดกับเขา ใบหน้าขยับเข้าไปใกล้เหมือนกำลังจะหอมแก้มเขา

โธ่... หมายความว่า...?!!

สวีใจซิงตกใจจนตาเกือบถลน จากนั้นก็ลุกพรวดขึ้นมาทันที แต่ทั้งตัวกลับล้มลงไปในที่พื้นดังต๊อบ กันไถกับพื้นถอยหลังไปจนถึงกลางห้องรับแขก เอ่ยปากด้วยท่าทางเหมือนจะร้องไห้

"พี่ ขอโทษค่ะ!!! เมื่อกี้ฉันต้องโดนผีอะไรอำสกอย่างแรงๆ!!!"

จำไม่ได้เลยว่าเข้าไปใกล้เขาแบบนั้นตั้งแต่เมื่อไหร่!!

นี่คือปฏิกิริยาตามสัญชาตญาณของร่างกายเธอ

ฉันปรารถนาร่างกายของเอดออลจนถึงขั้นนี้เลยเหรอ

พระเจ้า!!! ฉันกลายเป็นคนเสียสติขนาดนี้ไปตั้งแต่เมื่อไหร่!!!

เฉินเฟิงมองเธอด้วยสายตาที่ซับซ้อน

สวีใจซิงร้องให้ออกมาแล้วจริงๆ "พี่ พี่อย่าแฉ่งตำราวจำฉันลวนลามพี่เลยนะ ฮือๆๆ ฉันผลลไปชั่วคราว แต่ฉันยังไม่ทันได้ทำอะไรเลยนะ ฮือๆๆ"

เฉินเฟิง "..."

อารมณ์ของเขาสับสนและซับซ้อนยิ่งกว่าเดิม

ถ้าเมื่อกี้ตื่นมาช้ากว่านี้หน่อยก็คงดี เฉินเฟิงคิด

เขานั่งตัวตรงแล้วลุกขึ้นเดินไปหาเธอ

สวีใจซิงไถกบนพื้นไปข้างหลังต่อ เฉินเฟิงจึงหยุดเดินอย่างปวดหัว "ลุกขึ้นมาเถอะ"

สาวน้อยหน้าแดงก่ำไปหมด มองเขาอย่างลูลิลูลุกลน "พี่ พี่ไม่โกรธใช่ไหมคะ"

เขาส่งเสียง "อืม" ก้าวไปข้างหน้าสองก้าว ย่อตัวลง และยื่นมือออกไปให้เธอ

สวิตซ์ชิงกลิ่นน้ำลายและคว้ามือของเขาไว้ช้าๆ อาศัยแรงดูดลุกขึ้นมา
เงินเฟิงเห็นเธอหุแดงไปจนถึงหลังคอ

เขาอยากจะหัวเราะอยู่บ้าง แกล้งทำเป็นไม่สังเกตเห็นว่าเธอหลบสายตา
แล้วเดินไปนั่งลงข้างโต๊ะอาหาร โฉกัถั่วเขียวกับผัดผักกาดขาวส่งกลิ่นหอมνάกิน
เขาหยิบตะเกียบขึ้นมาแล้วเงยหน้าถามสวิตซ์ชิงที่ยืนอยู่ไกลๆ

"กินด้วยกันไหม"

สวิตซ์ชิงส่ายหน้า

เขาพูดเสียงเบา "ฉันไม่ชอบกินข้าวคนเดียว"

สวิตซ์ชิงได้ยืนแบบนั้นก็รีบวิ่งไปหยิบชามในครัวและตักโจ๊กมาครึ่งชาม
ทันที จากนั้นก็วิ่งถลาออกมานั่งตรงข้ามเขา

แต่เธอก็ก้มหน้าตลอดเวลา แทบจะไม่กล้ามองเขาเลย

พอกินเสร็จก็ก้มหน้าวิ่งแจ้นกลับไปล้างจานในครัว

เงินเฟิงยืนมองเงาร่างที่ยู่อยู่ในครัวจากห้องรับแขก อัดคิดไม่ได้ว่า
ถ้าตอนนี้แกล้งนอนต่ออีกจะยังมีโอกาสไหมนะ

สวีใจซิงล้างจานเสร็จก็ออกมา เห็นไอตอลยืนอยู่ที่ข้างหน้าต่างบานยาว
จรดพื้น คั่นเคาน์เตอร์ที่อีกทีก็ครีๆโครมค่อยๆ เจียบสงบลง นอกหน้าต่าง
เหลือเพียงแสงไฟนีออนที่สว่างไสวอย่างเจียบๆ กับเสียงลม

เธอปิดปลายเสื้อ เดินเข้าไปช้าๆ และถามเสียงเบาว่า "พี่ พี่กำลังทำอะไร
อยู่คะ"

เขาไม่ได้หันกลับมา เพียงแต่ยิ้ม "วิวกลางคืนที่นี่สวยมาก"

สวีใจซิงได้ยินดังนั้นก็รีบวิ่งไปย่ายเก้าอี้มา "พี่ พี่นั่งดูสิ! อยากดูนานเท่าไร
ก็ได้!"

เงินเฟิงอดหัวเราะไม่ได้ หันไปมองนาฬิกาที่ผนังและพูดเสียงเบา
"ฉันต้องกลับแล้ว"

แม้ว่าสวีใจซิงจะอยากให้ไอตอลนอนค้างที่ห้องเพราะดีมากมายแล้ว และ
การเดินทางไปมาก็ไม่ต่อการพักผ่อนของเขา แต่ถ้าพูดออกไปแล้วเขาอาจ
คิดต่างจากเธอก็ได้ อีกอย่างเธอก็เพิ่งทำผิด เมื่อครู่นี้เกือบควบคุมตัวเองไม่ได้
ตอนนี้ถ้าจะมาเสนอแบบนี้ ไอตอลคงต้องสงสัยว่าเธอมีเจตนาซ่อนเร้นที่ไม่ดีในใจ
แน่นอน

เธอได้แต่พยักหน้า "อืมๆ ให้พี่ไหยวเถามาจับพี่นะ"

เมื่อสักครู่นี้เพิ่งส่งข้อความให้โหยวเถาล่วงหน้าแล้ว ตอนนี้อาคาว่าอีกฝ่ายน่าจะใกล้ถึงแล้ว เขาใส่เสื้อคลุมเสร็จ สวีใจซิงก็ไปส่งเขาที่หน้าประตูห้องอย่างอาลัยอาวรณ์และเอ่ยกำชับเขาอีกครั้ง

"พี่ พักผ่อนให้เยอะๆ นะ เรื่องการโปรโมตอัลบั้มปล่อยให้ทำหน้าที่ของบริษัทพอ ไม่ต้องกังวล"

เขาใส่หมวกเรียบร้อย สายตาอยู่ภายใต้ปีกหมวก จากนั้นก็รับคำสั่งเสียงเบาขณะกำลังจะเปิดประตูก็หันกลับมาพูดกับเธอ

"ใจก็กลัวเขียวร่อยมาก"

สวีใจซิงยิ้มจนตาหยี "คราวหน้าจะทำให้พี่กินอีกนะคะ!"

เงินเฟิงยิ้มพลงโบกมือให้เธอ

เขาไม่ให้เธอออกไปส่ง พอลงลิฟต์ไปขึ้นรถที่ลานจอดรถเสร็จก็ส่งข้อความในวีแชตหาเธอ 'ฉันขึ้นรถแล้วนะ รีบพักผ่อนเถอะ'

สวีใจซิงส่งอีโมจิรูปแมวพยักหน้าหงิกๆ ให้เขาแล้วตอบกลับไปว่า 'โอเค'

อีโมจิของเธอทั้งเยอะและตลก ทุกครั้งที่ส่งให้เขาไม่มีซ้ำกันเลย เงินเฟิงคิดว่าถ้าให้เธอส่งอีโมจิสนทนาแทนโดยไม่ต้องพิมพ์ตัวอักษรก็ไม่น่าจะมีปัญหา

หลังจากคืนแคนดิดาวน์ พอฟ้าสว่างก็ถึงวันปล่อยอัลบั้มเดี่ยวอัลบั้มแรกของเงินเฟิงพอดี

สิบโมงตรง แอพฯ ฟังเพลงใหญ่ๆ ต่างก็วางจำหน่ายอัลบั้ม It's Me ในรูปแบบดิจิทัล ร้านค้าออนไลน์ใหญ่ๆ ก็มีอัลบั้ม It's Me แผ่นจริงวางจำหน่ายเช่นกัน การโปรโมตของเงินเฟิงครอบคลุมไปทั่วพื้นที่ เลื่อนเปิดแอพฯ สักหนึ่งแอพฯ ก็เจอโปสเตอร์โปรโมตอัลบั้ม It's Me เต็มหน้าจอ

บรรดาเฟิงเจิงรอคอยมานาน กระป๋องตางค์สิ้นแล้ว ต่างพากันกรูเข้าไปซื้ออัลบั้มดิจิทัลหลายสิบอัลบั้มแล้วส่งอัลบั้มแผ่นสักสิบชุด ไม่ต้องพูดอะไรทั้งนั้นแค่ซื้อก็พอ!

สวีใจซิงเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้ซะมาโดยตลอด เธอจึงตั้งนาฬิกาปลุกล่วงหน้าถึงสิบนาทีก่อนสิบโมงตรงก็จับโทรศัพท์มือถือพลางกรีดร้องเข้าไปในหน้าห้องอัลบั้มดิจิตอลก่อนห้าพันอัลบั้ม!!! อัลบั้มแผ่นอีกหนึ่งพันชุด!!!

แล้วก็แจก! แจกให้พนักงาน ให้ญาติ ให้เพื่อน ให้เพื่อนนักเรียน และให้สวีเหียน!

โจวหมิงอวีถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มเพื่อนนักเรียน ดังนั้นเขาจึงได้รับอัลบั้มดิจิตอลสิบอัลบั้ม เขาส่งข้อความไปไวววยใส่สวีใจซิงในวีแชต

คุณชายน้อย : ใครใช้ให้เธอซื้อให้ฉัน! ฉันซื้อเองไม่เป็นเหรอ

ภาพประกอบเป็นภาพบันทึกหน้าจอซื้ออัลบั้มดิจิตอลหนึ่งร้อยอัลบั้มสวีใจซิง "..."

ขณะที่จ้าวจินจินได้แต่บอกสวีใจซิงว่า "โอเค ฉันเข้าใจแล้ว เดี่ยวเคลียร์ธุระเสร็จจะไปซื้อ"

ทว่าในใจกลับคิดว่าแต่ก่อนบอกว่าคุณหนูใหญ่ไม่ตั้งดาราทอนนี้ถึงเพิ่งรู้ว่าอะไรที่เรียกว่าตั้งดาราธรรมดา อะไรที่เรียกว่าตั้งดาราย่างบ้าคลั่ง ส่วนสวีเหียนก็ได้แต่ปลอบใจตัวเอง ใช้เงินของบริษัทตัวเองซื้ออัลบั้มเดี่ยวของศิลปินในบริษัทตัวเอง เงินทองนับพันแม้ใช้หมดก็สามารถหากลับมาใหม่ได้ไม่ใช่เรื่องผิด

นอกจากแฟนคลับ บรรดาแอนตี้แฟนที่คอยจับตามองเงินเฟิงมาโดยตลอดก็พากันสนับสนุนซื้ออัลบั้มเดี่ยวของเขาคนละชุด

ฟังไม่ผิด! เพราะพวกเขาอยากจะได้ว่าอัลบั้มเดี่ยวซึ่งเป็นผลงานที่เงินเฟิงสร้างสรรค์ด้วยตัวเองและใช้เวลาทำเพียงครึ่งปีจะแยแ่ไหน!!! จากนั้นก็จะเยาะเย้ยเงินเฟิงได้อย่างเต็มที่! ย้ายเขา! ถล่มเขาให้หายไปเสีย!!!

ปรากฏว่าพอเปิดดูต่างก็ยิ่งไปตามๆ กัน

เพลงทั้งสิบเพลงในอัลบั้มเดี่ยวมีสไตล์ที่หลากหลาย ประกอบด้วย

เพลงร็อก แร็ป อาร์แอนด์บี และคลาสสิก คุณภาพของแต่ละเพลงไม่แพ้เพลง The Fight ที่ได้รับคำชื่นชมไปทั่วโลกออนไลน์ของเขาเพลงนั้น

ในบรรดาที่ระบุชื่อผู้จัดทำดนตรีและแต่งเพลง ผู้คิดทำต้น รวมทั้งผู้ร้องและเต้นล้วนเป็นเงินเฟิง

ในจำนวนสิบเพลงนี้มีเจ็ดเพลงที่มีการคิดทำต้นประกอบ บางเพลงเงินเฟิงเป็นคนคิดทำต้นคนเดียว บางเพลงก็ร่วมมือกับเฟิงหวง ทำต้นดูแล้วสนุกสนานน่าชม แต่ละทำล้วนสามารถทำให้เวทีระเบิดได้ทั้งนั้น

บรรดาแอนด์แฟนฟังกี่ละเพลงและคูมิวสิควิดีโอที่ละเพลง หลังจากดูจบก็พูดกันว่า 'กรี๊ดดดดดดดด แอนด์แฟนเปลี่ยนเป็นแฟนคลับแล้ว!!!'

ส่วนบริษัทฝ่ายตรงข้ามที่รออัลบั้มเดี่ยวของเงินเฟิงวางจำหน่ายและเตรียมโพสต์เยาะเย้ยเหล่านั้น หลังจากได้ฟังอัลบั้มนี้แล้วต่างกลับโพสต์ด้วยใบหน้าที่ยิ้มกว้างไปตามๆ กัน

บรรดาเฟิงเจิงต่างพูดกันว่า 'ศักยภาพเป็นสิ่งเดียวที่คุณไม่ควรดูหมิ่นดูแคลนให้เขาต้องแปดเปื้อน'

อัลบั้ม It's Me เปิดตัวได้แค่หนึ่งชั่วโมงก็ครองอันดับหนึ่งอัลบั้มขายดีในแอปฯ ฟังเพลงใหญ่ๆ ยอดจำหน่ายอัลบั้มดิจิทัลทะลุหนึ่งล้านอัลบั้ม ส่วนร้านค้าออนไลน์รายใหญ่ต่างก็มียอดจำหน่ายอัลบั้มแผ่นทะลุหนึ่งแสนชุด ซึ่งตัวเลขนี้ยังคงพุ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

หัวข้อ '#อัลบั้มแรกของเงินเฟิงยอดเยี่ยมอันดับหนึ่ง' ก็ติดฮอตเสิร์ชอันดับหนึ่งทันที คนนอกที่สนใจก็กดลิงก์เข้าไปซื้อแล้วลองฟังสักเพลงสองเพลงสำหรับคนที่ไม่สนใจ เมื่อเห็นยอดจำหน่ายอย่างเป็นทางการก็อดไม่ได้ที่จะตกตะลึงกับชื่อเสียงและพลังดึงดูดของเงินเฟิง

นี่เรียกได้ว่า 'หมดเดี่ยวเอาอยู่' 'ไม่มีอะไรที่จะมีน้ำหนักในการโน้มน้าวให้คนเชื่อมากกว่าการใช้ศักยภาพและผลงานเป็นเครื่องพิสูจน์อีกแล้ว'

บรรดาเฟิงเจิงกวนซ้ออัลบั้มอย่างบ้าคลั่งติดต่อกันหลายวัน อัลบั้มเดี่ยวอัลบั้มแรกของไอดอลต้องประสบความสำเร็จอย่างงดงาม ส่วนคุณภาพของ

อัลบั้มเดี่ยวนี้ก็ควรค่าแก่ความสำเร็จนั้น

หลังจากยอดจำหน่ายพุ่งขึ้นเป็นอันดับหนึ่งแล้ว ในที่สุดเพลง The Fight ที่ขึ้นครองอันดับหนึ่งในชาร์ตเพลงมาทั้งปีก็ลงจากตำแหน่ง บรรดาเฟิงเจิงหันไปทุ่มเทให้เพลงในอัลบั้มเดี่ยวขึ้นแท่นเป็นอันดับหนึ่งต่อ

ขณะที่บรรดาชาวเน็ตต่างอิจฉาในชื่อเสียงและความนิยมของเงินเฟิง ทั้งยังยอมแพ้ให้กับการโปรโมตของเงินชิง จึงพากันเข้าไปรุมต่างจ้องเยียนว่า 'ดูเงินชิงสิ!!! แล้วดูพวกคุณสิ!!! บั๊นไอดอลสู้เขาไม่ได้ โปรโมตก็สู้เขาไม่ได้ รีบๆ เຈ้ไปเร็วๆ ให้ไอดอลของเราเป็นอิสระโอเคไหม'

ขณะที่บรรดาเฟิงเจิงกำลังฟังเพลงอย่างเพลิดเพลินและบันเทิงใจอยู่นั้น ก็มีแอ็กเคานต์เว่ยป้อแอ็กเคานต์หนึ่งซึ่งไม่ปกปิดความชื่นชมที่มีต่อเงินเฟิงโพสต์ว่า

@ซุซซิบดาราบันเกิง : สังเกตเห็นด้วยความตกใจ เสื้อผ้าที่เงินเฟิงใส่ในมิวสิกวิดีโออัลบั้ม It's Me เป็นไอตูกูตูร์หมดเลย นี่คือนิสัยพิเศษด้านแฟชั่นที่ทำให้ใครเทียบไม่ได้ อิจฉาเขาจัง'

ภาพประกอบเป็นภาพเปรียบเทียบเสื้อผ้าในมิวสิกวิดีโอกับเสื้อผ้าของนายแบบบนรันเวย์

บรรดาเฟิงเจิงส่วนใหญ่กำลังหลงใหลได้ปลื้มอยู่กับเพลง การเต้น และรูปร่างหน้าตาของไอดอล จึงไม่ทันได้สังเกตเสื้อผ้า พอแอ็กเคานต์นี้สะกิดก็รีบไปดูอย่างละเอียด พอดูแล้วก็เห็นว่าเสื้อผ้า การแต่งหน้าทำผม และสไตล์ของไอดอลในมิวสิกวิดีโอดูดีมากเป็นพิเศษ นอกจากนี้สไตล์ก็ใกล้เคียงกับตอนนั้นที่เขาแสดงต่อหน้าสาธารณะบนเวทีรายการไอดอลรุ่นใหม่

บรรดาเฟิงเจิงต่างพูดกันว่า 'เรื่องนี้นอกจากสวี่เจิงจะเป็นใครได้อีก' ทันใดนั้นหัวข้อ '#เงินเฟิงใส่ไอตูกูตูร์ถ่ายมิวสิกวิดีโอ' ก็ติดฮอตเสิร์ชชื่อของสวี่เจิงก็เข้าสู่สายตาของผู้คนอีกครั้ง

ครั้งนี้ทุกคนไม่แปลกใจแล้ว นอกจากอิจนาก็มีแต่อิจนาเท่านั้น

หลังจากสวี่ใจซึ่งประกาศตัวเป็นแฟนคลับของเงินเฟิงก็ไม่ได้ปิดบังอะไรอีก บางครั้งเงินเฟิงโปรโมตอะไรในเวย์ป้อ เธอก็จะรีโพสต์ ใช้ประโยชน์จากยอดผู้ติดตามของตัวเองโปรโมตให้ไอดอล

เวย์ป้อล่าสุดของเธอก็คือรีโพสต์โพสต์โปรโมตอัลบั้มเดี่ยวของเงินเฟิงในวันที่หนึ่งมกราคม เธอรีโพสต์ด้วยข้อความที่ว่า

'แค่เธอชื่ออัลบั้ม *It's Me* พวกเราก็เป็นเพื่อนกัน'

ชาวเน็ตที่ชื่นชอบชุดเดรสของแบรนดีน่านเจียวยินไม่น้อยก็ส่งชื่ออัลบั้มตามจริง ๆ และโพสต์ภาพไปส่งชื่อในคอมเมนต์พร้อมกับข้อความที่ว่า

'ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปฉันคือเพื่อนของอาจารย์สวี่แล้ว!'

เพื่อนสนิทในวงการแฟชั่นสองสามคนของเธอ เช่น อันหนานกักรีโพสต์โพสต์ของเธอและช่วยเธอโปรโมต นอกจากนี้เพื่อเอาใจสวี่ใจซึ่ง ศิลปินหรือนางแบบบางคนต่างก็พากันส่งชื่ออัลบั้มและโพสต์ภาพไปส่งชื่อ

สวี่ใจซึ่งอาศัยแค่แรงของตัวเองคนเดียวช่วยขับเคลื่อนยอดขายอัลบั้มได้บางส่วน บรรดาเฟิงเจิงล้วนรักเธอจะแย่แล้ว

บรรดาชาวเน็ตที่อิจนาสุดๆ ต่างก็พากันไปตามในเวย์ป้อของเธอ

'อาจารย์สวี่ คิดจะเปลี่ยนเมนบอร์ดใหม่!!! มาลองดูลูกของฉันบ้างเถอะ!!!'

สวี่ใจซึ่งตอบอย่างเย็นชากลับไป

'ไม่คิดค่ะ'

บรรดาเฟิงเจิงต่างพูดว่า 'ห้ามมาบีบคอแฟนคลับเทพต่อมเรานะ!!! เธอเป็นของเรา!!! ออกไป!!!'

แฟนคลับรุ่นที่ครั้งก่อนโดนแผนกประชาสัมพันธ์ของเฉินชิงลบโพสต์ทิ้งจนหายไปช่วงหนึ่ง พอเห็นบรรยากาศที่ครึกครื้นเช่นนี้ก็โผล่มาร่วมแจมอย่างไม่ยอมถอยใจ

'ฉันไม่สน!!! เฉินชิงปิดกั้นพวกเรา!!! ปิดกั้นพวกเรา!!!'

'ขอร้องพวกคุณละ เปิดใจให้แฟนคลับเทพกับไอดอลเทพคุณนี่เถอะ ไม่น่าเชียร์เธอ! ไม่น่าเชียร์เธอ!'

'ขอโทษที ฉันก็อยากจะเชียร์บ้างแล้วเหมือนกัน...'

'ได้ยินว่าสวีไฉิงสวยมากเลย QAQ ฉันมีภาพในหัวแล้ว'

'ผู้หญิงที่สวยและมีความสามารถขนาดนี้ ทำไมเก็บเนื้อเก็บตัวจัง แม้แต่งานแสดงผลงานของฉานเจวียนทุกปีก็ไม่เคยเผยโฉมหน้าให้เห็น ฉันอยากจะฟินก็ได้ฟิน'

'ไอดอลกำลังอยู่ในช่วงขาขึ้น อย่าเพิ่งจิ้นเลย จะกระทบต่ออนาคตของเขาละ'

'เฮ้อ แฟนคลับของเขารักสงบจะแย่ แค่อึดหลักการที่ว่า 'ไอดอลไม่ออกจากวงการไปก็พอ' ฉันสงสัยว่าหากไอดอลบอกว่าถ้ามีความรักจะไม่ออกจากวงการ พวกเธอคงจะชูสองมือเห็นด้วยให้ไอดอลมีแฟน'

เมื่อบรรดาเฟิงเจิงเห็นต่างก็พูดกันว่า 'โธ่เว้ย QAQ โดนคอมเมนต์นี้มองออกซะแล้ว'

อัลบั้มเดี่ยวของเฉินเฟิงมีกระแสตอบรับดีเช่นนี้ สวีไฉิงก็มีพลังฮีดลู่อาศัยโอกาสนี้ควางานฟรีเซ็นเตอร์ให้ไอดอลได้สองงาน

งานแรกคือฟรีเซ็นเตอร์ตัวแทนภาคพื้นเอเชียของแบรนด์สินค้ากีฬาชั้นสูง

อีกงานคือฟรีเซ็นเตอร์ผลิตภัณฑ์ใหม่ของโทรศัพท์มือถือ QVVQ แปรนด์ทั้งสองแบรนด์นี้มีศิลปินชายหลายคนแย่งกันเป็นฟรีเซ็นเตอร์ หลังจากวันปีใหม่ที่สวี่ใจซึ่งลุยด้วยตัวเอง คุยกับทั้งสองบริษัทเป็นเวลาหลายวัน ในที่สุดก็สำเร็จ ขณะที่อู๋จื้ออวี่นเอาสัญญาฟรีเซ็นเตอร์ให้เงินเฟิงดู เขาเองก็รู้สึกตกใจเหมือนกัน

งานฟรีเซ็นเตอร์สองงานนี้ไม่ใช่แบรนด์ธรรมดา แปรนด์ก็ฟ้าชั้นสูงในตลาดก็มีแค่ไม่กี่แบรนด์ โควตาฟรีเซ็นเตอร์ในแต่ละปีก็ต้องแย่งกัน โทรศัพท์มือถือยิ่งไม่ต้องพูดถึง นี่เป็นแบรนด์ระดับประเทศ ใหญ่โตเป็นที่รู้จักไปทั่วเมืองหลวงและเมืองใหญ่ แม้แต่หมู่บ้านอำเภอตำบลเล็กๆ ต่างก็พูดถึงดูไปแล้วนับว่าเป็นการโฆษณาไปทั่วประเทศอย่างแท้จริง

อู๋จื้ออวี่นเห็นเขาขมวดคิ้วก็ขำ "ทำไม กลัวว่าจะเป็นการหลอกลวงเธอ" เงินเฟิงส่ายหน้า ชะงักเล็กน้อยและเงยหน้าถาม "ได้งานพวกนี้มาได้ยังไง" อู๋จื้ออวี่นทำหน้านิ่ง "ได้มาได้ยังไงนะเธอ ฉันก็ไปเจรจามาให้นายนะสิ อย่าลืมลี้ขำข้าฉันด้วยล่ะ"

อู๋จื้ออวี่นพูดอย่างสบายๆ แม้เงินเฟิงจะรู้สึกสงสัยในใจ แต่ก็ได้แต่เซ้าซี้ไปอีก ถึงอย่างไรสัญญาก็คือของจริง เงื่อนไขแต่ละข้อก็ไม่ได้เอาเปรียบเขา ตอนนั้นเขามีความคิดอยากจะทำไปให้สูง แน่หนอย่าย่อมไม่ปฏิเสธ

เมื่อเซ็นสัญญาฟรีเซ็นเตอร์เดี่ยวสองฉบับเสร็จ อู๋จื้ออวี่นก็หยิบสัญญาฟรีเซ็นเตอร์วงออกมาอีกฉบับ เมื่อไม่นานมานี้เงินเฟิงได้เจรจางานโฆษณาแชมพูสระผมให้วง ID หนึ่งงาน จึงเอาให้เขาเซ็นพร้อมกันทีเดียว

หลังจากเซ็นเสร็จ อู๋จื้ออวี่นก็เก็บสัญญาขึ้นมายุ่งพินิจและบอกเรื่องเวลาถ่ายโฆษณาฟรีเซ็นเตอร์ เงินเฟิงตอบรับ กำลังเตรียมตัวจะออกไปจู่ๆ อู๋จื้ออวี่นก็ถามขึ้นอีก

"อ้อ จริงสิ ยังมีอีกเรื่อง"

เงินเฟิงหันไปมองเขา

อู๋จื้ออวี่นหัวเราะ "ช่วงนี้บริษัทกำลังเตรียมทำละครเรื่องหนึ่ง เป็น

ละครยุคปัจจุบันที่เกี่ยวกับการแข่งรถ พระเอกเป็นนักแข่งรถ ฉันรู้สึกว่
ภาพลักษณ์ของนายเหมาะกับบทบาทนี้ เป็นยังไง สนใจไหม"

เงินเฟิง "..."

งานดีเกินไปหรือเปล่า

อู่จื่ออวี่นโดนเงินเฟิงจ้องจนขนลุก

สักพักก็ได้ยินเงินเฟิงตอบว่า "ไม่ล่ะครับ ตอนนี้ผมอยากทุ่มเทให้ดนตรี
กับการแสดงบนเวทีก่อน"

อู่จื่ออวี่นรู้สึกเสียตายนิดหน่อย เพราะถึงอย่างไรการแสดงภาพยนตร์
และละครก็ด่ง่ายกว่าทำดนตรี แต่เมื่อเงินเฟิงพูดแบบนี้แล้ว เขาก็ยึดหลักการ
ของคุณหนูใหญ่ที่ว่าจะไม่บังคับอีกฝ่าย จึงยอมตอบตกลง

"โอเค งั้นงานด้านภาพยนตร์และละครฉันจะยังไม่คุยให้นายแล้วกัน ช่วงนี้
มีงานเลี้ยงการกุศลงานหนึ่ง ฉันจะช่วยคุยงานนั้นให้แทน"

เงินเฟิงพยักหน้า

บทที่ 107

สองสามวันหลังจากนั้นก็เป็นการถ่ายโฆษณาพรีเซ็นเตอร์
อาจเป็นเพราะคืนวันปีใหม่ที่ตัวเองขาดสติก็เรื่องขึ้นมาในวันนั้น ทำให้
สัวใจซิงไม่กล้าออกมาให้ไอดอลเห็นหน้า แม้แต่การแต่งหน้าทำผมให้วง ID
ในการถ่ายโฆษณาพรีเซ็นเตอร์แซมพูสระผมก็ให้อาจารย์อีกสองคนเป็นคนทำแทน
ส่วนตัวเองกลับนอนกอดอัลบั้มเดี่ยวของไอดอล พลิกไปพลิกมา
บนโซฟาตัวนุ่มทุกวัน

ฮือ หล่อจังเลย

เด่นก็หล่อ ร้องเพลงก็หล่อ ยั้มก็หล่อ ไม่ยั้มก็หล่อ ดูดีไปหมดทุกตรง
เป็นความหล่อที่ตรงสเปกฉันพอดีเลย

สัวใจซิงไปคร่ำครวญระบายกับพี่ๆ น้องๆ ที่ตั้งไอดอลเหมือนตัวเอง
ในกลุ่ม

รู้ร่าว : ฮือๆๆ เขาหล่อจัง ฉันใจสั่นเลย เป็นความรักแน่ๆ QAQ
ขอโทษนะ ฉันหมกมุ่นแล้ว

เสี่ยวซี : ลองถามดูว่ามีคนธรรมดาที่ไหนทนคนหน้าตาหล่อเหลาดังเทพ
แบบนี้ไหว พวกเราเข้าใจเธอ

อาฮาว : ฉันจำได้ว่าแต่ก่อนรัวร์เป็นมัหมี่นี่นา

รัวร์ : ...นี่มันน่าละอายจริงๆ

แม่อาเฟิง : โอ้ย ใครไม่เคยเป็นมัหมี่กัน มันอยู่ตรงกลางระหว่าง
มัหมี่กับอยากเป็นแฟนนั่นแหละ

จิงจิง : คนอย่างรัวร์ยังรับมือไม่อยู่ ฉันยังรับมือไม่อยู่ นอนอยู่ใน
กันเหวของกลุ่มแฟนคลับแบบแฟนสาวแล้ว

เสี่ยวซี : โช้ รัวร์ อย่าฝืนเลย ยอมรับสถานะใหม่ของตัวเองเถอะ
ทบทวนรูปแบบความรักที่มีต่อพี่ชายใหม่เถอะ หน้าตาอย่างเธอคู่ควร!!!

รัวร์ : ...[GIF เจียบสงบ]

คำโบราณกล่าวไว้ว่า 'หลบพ้นพระนี้ หนีไม่พ้นพระหน้า*' สวีโจชิงไม่ได้ไป
วันถ่ายโฆษณาฟรีเซ็นเตอร์วัง แต่เมื่อถึงวันถ่ายโฆษณาฟรีเซ็นเตอร์เดี่ยวของ
ไอดอล โรคที่อะไรไม่ผ่านมือจะไม่วางใจก็กำเริบขึ้นมาอีก

ในที่สุดเงินเฟิงก็พบสวีโจชิงที่ห้องแต่งตัวหลังจากไม่ได้พบกันมานาน
เมื่อเห็นร่างบอบบางกำลังวุ่นอยู่กับการเตรียมการในห้องแต่งตัว สายตา
ที่มักจะเย็นชามาโดยตลอดก็เผยรอยยิ้มออกมา เขาเดินไปนั่งลงและถามเธอ

"ช่วงนี้ยุ่งอะไร"

สวีโจชิงทำสีหน้าจริงจัง "บ่นเทรนด์ทำยอดให้พี่นะสิ!"

เงินเฟิงจนปัญญา "ทำเรื่องพวกนั้นไปทำไม"

สวีโจชิงพูดอย่างจริงจัง "พี่จำคำพูดฉันไว้นะคะ พฤติกรรมการแอบชื่นชม
ไอดอลเป็นสิ่งที่น่าละอาย!" เธอหยิบพัฟมาตบที่หลังมือ "อีกอย่างต้องได้
ตำแหน่งรัชทายาทมาครอง ดังนั้นจะผ่อนแรงไม่ได้!"

เงินเฟิง "...รัชทายาทคือใคร"

"ก็อัลบั้มเดี่ยวอัลบั้มแรกของพี่ไง" ท่ามกลางสายตามึนงงของไอดอล
สวีโจชิงเริ่มแต่งหน้าให้ไอดอลไปพลางให้ความรู้เรื่องคำศัพท์ในวงการแฟนคลับ

* หลบพ้นพระนี้ หนีไม่พ้นพระหน้า หมายถึงไม่ว่าอย่างไรก็หนีไม่พ้น ไม่รู้เสียตอนนั้นเลยดีกว่า

แก่เขาไปพลาง สูดท้ายยังชมเขาว่า "ทุกคนต่างบอกว่าพี่ต้องเที่ยวคลอດออกมา
ตั้งสิบเพลง สูดยอดไปเลย!"

เงินเฟิง "..."

เหมือนได้เปิดประตูสู่โลกใบใหม่จริงๆ

สวี่ใจซิงรู้สึกว่าการทำทางมืงของไอตอลดูแล้วน่าสนุกดีเหลือเกิน เรื่อง
ทำให้เขาอารมณ์ดีเป็นสิ่งที่เธอชอบที่สุด ดังนั้นจึงสอนตัวย่อพินอินให้เขาชุดหนึ่ง
ทั้ง awsl* gkd** nsdd*** szd**** tla***** เธอสอนเขาจนครบ!

เงินเฟิงฟังจนอดขำไม่ได้จริงๆ

พอเขาหัวเราะ เธอก็ดีใจจนอดยิ้มไม่ได้เช่นกัน

เมื่อใกล้แต่งหน้าเสร็จ โทรศัพท์มือถือของสวี่ใจซิงก็ดังขึ้น สีหน้ายิ้มแย้ม
ของเธอก็นิ่งไปหลังจากเห็นสายเรียกเข้าบนหน้าจอ ขณะนั้นเงินเฟิงก็ได้ยิน
เธอพูดขึ้น

"พี่คะ พี่รอฉันที่นี่ก่อนนะ ฉันออกไปรับโทรศัพท์แบบหนึ่ง"

เงินเฟิงไม่ทันได้สังเกตความเปลี่ยนแปลงในสีหน้าของเธอ เขา
เพียงพยักหน้า

เธอถือโทรศัพท์มือถือ รีบเดินออกไปจนถึงหน้าประตูห้องน้ำ
ที่ปลายโถงทางเดินแล้วจึงรับสาย "ฮัลโล"

ปลายสายมีเสียงนึ่งขรมของผู้ชายดังขึ้น "คุณหนูใหญ่ครับ หาข้อมูลเจอ
แล้วครับ"

สวี่ใจซิงใจสั่น "ว่ามา"

อีกฝ่ายพูดว่า "คนที่คุณหนูต้องการหาคนนั้นออกจากคุกไปเมื่อสัปดาห์แล้ว
ครับ ตอนนี้อยู่ที่เมือง C เมืองเล็กๆ ก่อนหน้านั้นพวกเราเอาแต่จับตามองไปที่คุก
คิดไม่ถึงว่าเขาจะออกจากคุกไปนานแล้ว เป็นเพราะเมื่อไม่นานมานี้เขาไปยื่น

* awsl ย่อมาจากคำว่า 啊我死了 (a wo si le) หมายถึงโห้ย ฉันตายแล้ว

** gkd ย่อมาจากคำว่า 搞快点 (gao kuai dian) หมายถึงเร็วว้ เข้า

*** nsdd ย่อมาจากคำว่า 你说得对 (ni shuo de dui) หมายถึงเธอพูดถูก

**** szd ย่อมาจากคำว่า 是真的 (shi zhen de) หมายถึงเป็นเรื่องจริง

***** tla ย่อมาจากคำว่า 谈恋爱 (tan lian ai) หมายถึงมีความรัก

ขอเงินช่วยเหลือคนยากจนจากรัฐบาลท้องถิ่น คนของพวกเขาถึงหาเจอ"

ออกจากคุกเมื่อสี่ปีที่แล้วหรือ ทำไมเร็วขนาดนี้...สวีใจจึงจำได้ว่า พ่อของเงินเฟิงปรากฏตัวอีกครั้งในปีที่เงินเฟิงฆ่าตัวตาย ดูจากนิสัยโลกไม่รู้จักพอ เมื่อรู้ว่าลูกชายเป็นศิลปินชื่อดังจะต้องมาหาเพื่อขอเงินแน่นอน

เธอคิดมาโดยตลอดว่าเขาน่าจะออกจากคุกราวๆ ช่วงปีนั้น แต่คิดไม่ถึงว่าจะออกมาขนาดนั้นแล้ว

ถ้าเช่นนั้นความเป็นไปได้เพียงหนึ่งเดียวก็คือช่วงหลายปีนั้นหลังจากที่เขาออกจากคุก เขาไม่รู้ข่าวคราวของลูกชายตัวเอง จนกระทั่งปีที่เงินเฟิงฆ่าตัวตาย ข่าวโด่งดังไปทั่ว พ่อเขารู้เข้าจึงไปหาลูกชาย

เมื่อดูจากสถานการณ์ตอนนี้ เรื่องที่เกิดขึ้นในตอนนี้นั้นน่าจะกำลังจะเกิดขึ้นใหม่อีกครั้งเร็วๆ นี่สินะ!

และชื่อเสียงของเงินเฟิงในตอนนั้นก็โด่งดังกว่าในปีนั้นมากเสียด้วย

แต่เมืองเล็กๆ ไม่ค่อยรู้ข่าวสารภายนอก ข่าวสารด้านบันเทิงยังไม่ทันกระแส ดังนั้นตอนนั้นคนนั้นจึงยังไม่รู้ แต่เมื่อเงินเฟิงชื่อเสียงโด่งดังขึ้นไปเรื่อยๆ นี่ก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ทันใดนั้นสวีใจซิงก็รู้สึกเหมือนยืนอยู่บนถ้ำ ร้อนใจจนไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไร

แต่เพียงชั่วครู่เธอก็กลับมามีสติอย่างรวดเร็ว

ที่เหลือแต่ฉันแล้ว

คำพูดนี้เป็นคำพูดที่แพร่หลายในกลุ่มแฟนคลับ ส่วนมากแฟนคลับชื่นชอบ พ่อคนภายนอกมองมาก็ยังฟังดูน่าตลก

แต่ตอนนั้นมันเป็นความจริง

เขามีแต่เธอเท่านั้น

เธอรู้ดีดีและอนาคตของเขา รู้ว่าเขาจะต้องเจอกับอะไรบ้าง และเป็นคนเดียวที่จะช่วยจัดการถอนโคความมืดมิดและการถูกทำร้ายเหล่านี้ให้เขาได้

เธอใช้ความคิดอย่างสุดความสามารถเพื่อสร้างอาณาจักรแห่งวงการบันเทิง

ให้เขา ไม่ง่ายเลยกว่าจะทำให้เขาถูกโอบล้อมด้วยแสงสีส้มอันอบอุ่น เธอพยายามมากขนาดนั้น ถึงสามารถทำให้แววตาของเขาอบอุ่นขึ้นมาอีกครั้ง และทำให้ใบหน้าเขามีรอยยิ้มใหม่อีกครั้ง

จะปล่อยให้คนที่แค่นี้เสียเลือดเดียวกับเขาคนนี้มาทำลายทุกอย่างให้พังทลายลงไม่ได้

เมื่ออีกฝ่ายเห็นเธอนิ่งไปไม่พูดก็ถามอย่างลึกลับ "คุณหนูใหญ่?"

สวี่ใจซิงสุดหายใจลึกๆ และพูดอย่างสุขุม "ต่อจากนี้คอยจับตาดูเขา ทุกฝั้ว แต่อย่าทิ้งร่องรอยของพวกนายไว้ ถ้าเขามีพฤติกรรมผิดปกติอะไร ให้แจ้งฉันทันที และจัดการรวบรวมข้อมูลรายละเอียดที่พวกนายเก็บได้ในช่วงนี้ ให้เรียบร้อยแล้วส่งเข้าอีเมลฉัน"

อีกฝ่ายรับคำ

พอวางสายสวี่ใจซิงก็เพิ่งสังเกตเห็นว่าตัวเองเหงื่อออก ตัวเย็นเฉียบไปหมด แม่น้ำมีก็ยังไม่

เมื่อได้ฟังข่าวสะเทือนใจที่ทำร้ายเขาในปีนั้น เธอก็อดย้อนนึกถึงความเจ็บปวดที่รู้ว่าเขาเสียชีวิตในตอนนั้นไม่ได้

ใช้คำว่าตายทั้งเป็นมาบรรยายก็ไม่เกินจริง

ในคำคืนแต่ละคืนเขาต้องเจ็บปวดจนตัวสั่น เจ็บปวดจนพังทลาย น้ำตาไหลจนไม่มีให้ไหล แต่วันรุ่งขึ้นยังต้องทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นแล้วไปทำงาน ใช้ชีวิต และยิ้ม

วันเวลาแบบนั้นเขาอดทนผ่านมาได้อย่างไร ตอนนี้เธอไม่อยากจะนึกถึงมันด้วยซ้ำ

เธอเกลียดโลกที่ไม่มีเขา ยิ่งเกลียดตัวเองที่ไร้ความสามารถ

จุ๋ๆ เธอก็โดนลูบศีรษะเบาๆ ฝ่ามืออบอุ่นดังเธอกลับมาจากความแหลกสลายเมื่อครู่

สวี่ใจซิงหันกลับไป

เงินเฟียยังอยู่ข้างหลัง ขมวดคิ้ว สีหน้าเต็มไปด้วยความกังวล ถามเธอ

ด้วยเสียงเบาว่า "เกิดอะไรขึ้น"

เขายังมีชีวิตอยู่

มีชีวิตอยู่บนโลกนี้เป็นอย่างดี

ขยับได้ ยึดได้ พุดได้

เงินเฟิงเห็นเด็กสาวที่อยู่ตรงหน้าตาแดงก่ำ จากนั้นก็โผกอดเขาอย่างรวดเร็ว

นี่เป็นครั้งแรกที่เธอเป็นฝ่ายรุกเข้ามาหาเขาและโกล้งชิดกับเขา

แขนที่บอบบางโอบรอบเอวของเขา ทั้งตัวแนบชิดติดกับแผ่นอกของเขา เหมือนกลัวว่าเขาจะหายไปจากจุดที่ยืนอยู่ แขนรัดแน่นขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้น ก็ซุกในอกของเขาพลงร้องไห้อ้อๆ

ร้องไห้จนทำให้ใจเขาแทบจะแหลกสลาย

เขาไม่รู้ว่าควรทำอะไร เขาไม่เคยปวดใจแบบนี้มาก่อน เน้นนาจนถึงมือขึ้นอย่างแข็งทื่อและค่อยๆ กอดเธอกลับ ฝ่ามือลูบที่ด้านหลังศีรษะเธอ และพุดเสียงแหบพร่า

"เด็กดี ไม่เป็นไรแล้วนะ"

เขาไม่รู้วิธีปลอบคนจึงได้แต่กอดเธออย่างอ่อนโยน

ผ่านไปนานก็ได้ยินเธอพุดเสียงสะอื้นว่า "พี่ไม่ต้องกลัวนะ ฉันจะปกป้องพี่เอง"

เธอสาบานว่าครั้งนี้เธอจะสู้สุดชีวิตเพื่อปกป้องเขาให้ดีที่สุด ปกป้องตลอดไป ปกป้องตลอดกาล จะไม่ยอมเผชิญกับความเจ็บปวดที่ต้องสูญเสียเขาไปอีกครั้ง

เงินเฟิงทั้งเอ็นดูและขำ "โอเค ฉันไม่กลัว"

ส่วใจซึ่งคลายมือและเอาหลังมือเช็ดน้ำตา เธอผละออกจากอ้อมกอดของเขา แม้สถานการณ์จะน่าเศร้า แต่จิตใจสำนึกก็เตือนตัวเองไม่ให้เอาเปรียบไอตอล

เงินเฟิงโน้มตัวลงมา ใช้นิ้วโป้งปาดน้ำตาบนขนตาของเธอและถามเสียงเบา

"เกิดเรื่องอะไรขึ้น"

เธอเผลอปากส่ายหน้าแล้วพูดเสียงสั้นเครือ "ไม่มีอะไรค่ะ...คะ...แค่จู่ๆ ก็รู้สึกกลัวว่าพี่จะจากไป"

เงินเฟิงนิ้วสั้นเล็กน้อย หัวใจราวกับแตกเป็นเสี่ยงๆ

สักพักเขาก็ลูบศีรษะเธอเบาๆ ยิ้มแล้วพูดว่า "ฉันไม่ไปไหนหรอก ถ้าเธออยู่ที่นี้ ฉันจะไม่ไปไหนทั้งนั้น"

เธอน้ำตาคลอมองเขาตาไม่กะพริบ สีหน้าอึ้งไปเล็กน้อยเหมือนพยายามทำความเข้าใจคำพูดของเขา

ทันใดนั้นก็มียิ่งเสียงที่มงานดังมาตรงโถงทางเดิน "เตรียมถ่ายได้แล้ว เอ๊ะ?! คนล่ะ"

เงินเฟิงหันไปพูดว่า "อยู่ที่นี้ครับ กำลังไปแล้วครับ"

ทีมงานตอบกลับมาว่า "อ้อๆ เร็วหน่อย ผู้กำกับเร่งแล้ว"

สวี่ใจซิงได้สติกลับมาอย่างรวดเร็วว่ายังทำผมแต่งหน้าให้ไอดอลไม่เสร็จ จึงมีท่าที่ลุกลุกกลนแล้วรีบดันเงินเฟิงไปข้างหน้า

"เร็วๆ พี่ ผมยังไม่เสร็จเลย!"

สุดท้ายสวี่ใจซิงก็เร่งมือแต่งหน้าทำผมให้ไอดอลเสร็จทันเวลาและพาเขาไปยังสถานที่ถ่ายทำก่อนที่ผู้กำกับจะเร่งตามตัว

งานฟรีเซ็นเตอร์นี้แบ่งถ่ายสามฉาก ถ่ายที่กินใช้เวลาทั้งวัน พอเงินเฟิงถ่ายเสร็จในตอนค่ำ สวี่ใจซิงก็กลับไปนานแล้ว ในห้องพักผ่อนเหลืออิรามิสู้ไว้ให้เขากลองหนึ่ง

เขาแกะออกกิน อิรามิสู้ทั้งนุ่มและหวานเหมือนกับเธอ

เมื่อถ่ายงานฟรีเซ็นเตอร์เสร็จ กำหนดการสำคัญที่สุดต่อจากนี้ก็คืองานเลี้ยงการกุศลที่จะจัดขึ้นหลังจากนี้อีกไม่นาน

เนื่องจากยอดจำหน่ายอัลบั้มเดี่ยวอัลบั้มแรกของเงินเฟิงเป็นที่น่าตกตะลึง ทำให้สถานะในวงการของเขาขึ้นแท่นอย่างมั่นคง ตอนที่อยู่จั่วอีวันเจรจาโควตา

การออกงานเลี้ยงนี้ให้เขาก็ได้ผลสรุปอย่างง่ายดาย

งานเลี้ยงการกุศลเป็นกิจกรรมที่มีมูลค่าสูงสุดในวงการ แยกผู้มีเกียรติที่ออกงานล้วนมีระดับและสถานะสูงส่งกันทั้งนั้น ยิ่งไม่ต้องพูดถึงว่าเป็นงานรวมตัวของศิลปินดารารางานหนึ่ง เงินที่ระดมได้จากการบริจาคในทุกปีช่วยเหลือคนได้จำนวนมาก เป็นงานมีชื่อเสียงโด่งดังมาตลอดในประเทศจีน

ก่อนหน้านี้งานเลี้ยงการกุศลได้วางรายชื่อแขกที่ได้รับเชิญมาร่วมงานซึ่งก็มีแต่หน้าเดิมๆ ที่มาเป็นประจำทุกปี แต่ปีนี้เพิ่มคนหน้าใหม่ขึ้นมาไม่น้อยเช่นกัน โดยในจำนวนนั้นคนที่ดึงดูดสายตาคนมากที่สุดก็คือเงินเฟิงกับสวีโจชิง

สำหรับเงินเฟิงทุกคนไม่แปลกใจ เพราะถึงอย่างไรเขาก็เป็นศิลปินที่โดดเด่น มีศักยภาพ และโด่งดังอย่างมากในตอนนี้ ปัจจุบันนับเป็นคนสำคัญและเป็นอันดับต้นๆ ในวงการ แต่สวีโจชิงกลับทำให้ทุกคนแปลกใจ

เพราะที่ผ่านมางานเลี้ยงการกุศลนี้จะเชิญแค่ศิลปินหน้าเวที ไม่ค่อยเชิญคนเบื้องหลัง แต่จุ๋ง ปินี้กลับยื่นไมตรีให้นักออกแบบแบรนด์ฉานเจวียน คาดว่าน่าจะเป็นเพราะคราวก่อนเธอติดฮอตเสิร์ชคู่กับเงินเฟิง

เมื่อก่อนในสายตาผู้คน แบรินด์ฉานเจวียนเป็นแค่แบรนด์หรู มีคนรู้จักนักออกแบบที่อยู่เบื้องหลังน้อยมาก แต่ตอนนี้ชื่อสวีโจชิงนับว่ามีกระแสและความนิยมร้อนแรงอยู่บ้าง แค่มิลมพัดดันหญ้าก็สิ้นไหว

หลังจากประกาศรายชื่อ บรรดาชาวเน็ตที่ชอบเผือกต่างก็สั่นอกสั่นใจ เพราะได้ยืมมาตลอดว่าสวีโจชิงตัวจริงเป็นคนสวยมาก ทุกคนล้วนอยากเห็นความงามด้วยตาตัวเอง นอกจากนี้พวกเขาก็อยากทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับเทพกับไอดอลเทพในระยะประชิด แค่คิดก็ตื่นเต้นแล้ว!

คนที่ตื่นเต้นมากที่สุดก็คือแฟนคลับจุ๋นเงินชิง พวกเธอกำลังจะได้ภาพร่วมเฟรมครั้งแรกใช้ไหม!!! ต้องเตรียมตัวฟินแล้วใช้ไหม!!!

บรรดาเฟิงเจิงก็ตื่นเต้นเช่นกัน แฟนคลับเทพเป็นคนแบบไหนกันแน่ พวกเธอเองก็อยากรู้เหมือนกัน!

ถึงขั้นมีชาวเน็ตไปคอมเมนต์ไว้ใต้เว่ยป้อทางการของงานเลี้ยงการกุศล

พวกเธอหวังว่าผู้จัดงานจะจัดให้ฉันเฟื่องกับสวี่ใจซึ่งคงแขนงดินพรมแดงด้วยกัน!

สวี่ใจซึ่งซึ่งเดิมที่ยังครุ่นคิดอยู่ว่าจะไปหรือไม่ไปดี พอเห็นคอมเมนต์เข้า
ก็ตกใจ

ดินพรมแดงบ้าอะไร ไม่ไปแล้ว

ดอชญา

娱乐圈是我的〔重生〕 4
Yu Le Quan Shi Wo De (Chong Sheng) 4

วงการบันเทิงเป็นของฉัน ส่วนรักนั้นเป็นของเธอ 4
ซุนเตาหาน เขียน
อินน่า แปล

จำนวน 360 หน้า
ราคา 439 บาท

Published originally under the title of 《娱乐圈是我的〔重生〕》
(Yu Le Quan Shi Wo De (Chong Sheng)) Volume 4
Author © 春刀寒 (Chun Dao Han)

Thai edition rights under license granted by 北京晋江原创网络科技有限公司
(Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd.)

Thai edition copyright © 2024 Jamsai Publishing Co., Ltd.

Arranged through JS Agency Co., Ltd.

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 885-930-51-2111-6

ภาพประกอบ INK.DOT.KAY

จัดพิมพ์โดย
บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
Tel. 02 840 4888
www.jamsai.com
editor@jamsai.com

“อัลโहा?”

เสียงสวานน้อยในลำโพงฟังดูตื่นเต้น “พี่ พี่มองลงมาข้างล่าง!
ข้างล่าง?”

ร้านหม้อไฟอยู่ชั้นสาม ข้างล่างเป็นลานจอดรถ
เงินเฟิงผลทวง ID ที่ยื่นเบียดกับอยู่ริมหน้าต่างไปข้างๆ และชะโงกหน้าลงไปดู
บนลานกว้างข้างล่างตึกมีเทียนจุดเป็นรูปหัวใจขนาดใหญ่
ตรงกลางหัวใจเรียงเป็นตัวอักษร ‘เฟิง’
สวานน้อยใส่ชุดเดรสสีสีแดงยืนอยู่ด้านบนตัวอักษร ‘เฟิง’ พอดี
ร่างน้อยเงยหน้าขึ้นมาโบกมือให้เขา เขาได้ยินเรอตะโกนอย่างร่าเริงว่า
“พี่ สุขสันต์วันปีใหม่ จันรักพี่!”

แม่หลังเดบิวต์วง ID จะโด่งดังเป็นพลุแตก
แต่ไม่มีงานเลี้ยงใดไม่เลิกรา
สมาชิกทั้งเก้าต้องแยกย้ายไปตามเส้นทางของแต่ละคน
ขณะที่เงินเฟิงตัดสินใจฉีกสัญญาที่บงกชเทียนเงินเตอร์เคนแมนดี
และตั้ง ‘เงินเฟิงสตูดิโอ’ ขึ้นมาโดยไม่พึ่งพาใคร
พร้อมกับก้าวเข้าสู่เส้นทางที่แตกต่างออกไปอย่างการแสดงอีกด้วย
กว่าเส้นทางในวงการบันเทิงของเขาจะเดินไปด้วยขวากหนาม
ขณะที่สวี่เองก็ยังคงคอยปกป้องโอดอลที่รักอยู่เสมอ
และเพื่อแลกกับการไม่ให้เขาต้องแปดเปื้อนกับข่าวฉาวไฉ่
คราวนี้รู้รึ? นักออกแบบสวี่ และประธานเล็กสวี่คนนี้
คงต้องเปิดเผยตัวตนซะแล้วสิ!

JAMSAL CUSTOMER CARE
ดูแลท่านด้วยใจ
โทร. 02-840 4888
www.jamsai.com